

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 214.215 van 28 juni 2011  
in de zaak A.195.507/XII-6111**

In zake: NV VIVINVEST  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Stef Vinckx en Johan Mommaerts  
kantoor houdend te 3000 Leuven  
Philipslaan 20  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Walter Muls  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Antoine Dansaertstraat 92  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingekomen bij de Raad van State op 15 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2009 inzake de “verwezenlijking van multifunctionele voetbalstadions in het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest in het licht van de kandidatuurstelling voor het WK Voetbal 2018/2022”.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 206.593 van 13 juli 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 juni 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stef Vinckx, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Séverine Vincke, die loco advocaat Walter Muls verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Op 23 januari 2009 beslist de Vlaamse regering om de verwezenlijking van multifunctionele voetbalstadions in Vlaanderen en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te ondersteunen. Op financieel vlak houdt deze beslissing in dat via de nv ParticipatieMaatschappij Vlaanderen 50 miljoen euro beschikbaar wordt gesteld voor hefboomfinanciering, via kapitaalsparticipatie of achtergestelde lening, aan multifunctionele voetbalstadionprojecten.

3.2. Op 23 april 2009 wordt tussen de nv Vivinvest en de nv Koninklijke F.C. Germinal Beerschot Antwerpen (hierna: GBA) een samenwerkingsovereenkomst gesloten waarbij laatstgenoemde aan de verzoekende partij een exclusieve ontwikkelingsopdracht geeft “voor de verdere uitwerking en realisatie van het stadioncomplex. GBA geeft hierbij de nodige exclusieve volmachten en/of mandaten aan Vivinvest in het kader van huidig project om de club zowel bij de openbare besturen, de pers als gelijk welke derden te vertegenwoordigen. Dit gebeurt steeds in samenspraak met het bestuur van GBA”.

3.3. Op 4 december 2009 adviseert de Overlegcommissie voetbalinfrastructuur de Vlaamse regering om de projectaanvraag van GBA “onontvankelijk” te verklaren, “op grond van het ontbreken in het ingediende dossier van het minimale ‘Vereiste akkoord van de gemeente/de lokale overheid’ zoals vermeld op pagina 2 van het aanvraagformulier”.

3.4. Op 11 december 2009 beslist de Vlaamse regering, met verwijzing naar het advies van de Overlegcommissie, “dat het dossier van GBA onontvankelijk is” en dat zij vier andere dossiers “wenst te ondersteunen”. Daarbij is het dossier van de stad Antwerpen, die luidens dezelfde thans bestreden beslissing “moet instaan voor het afsluiten van een overeenkomst tussen de 2 clubs”.

#### *IV. Ontvankelijkheid van het beroep*

##### *Standpunt van de partijen*

4. Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep, omdat verzoekster voor haar een totale vreemde is aangezien zij steeds met de club GBA heeft gehandeld, en niet met een vennootschap Vivinvest. Niet Vivinvest diende een dossier in, maar wel GBA.

5. Verzoekster zet in het inleidend verzoekschrift uiteen dat GBA door de bestreden beslissing elke mogelijkheid verliest tot verdere mededinging in de procedure, wat tot onmiddellijk gevolg heeft dat haar ontwikkelingsmogelijkheden in het kader van de samenwerkingsovereenkomst “onverrichter zake teloor gaan”. De bestreden handeling maakt dan ook inbreuk op haar vermogen

en haar bedrijvigheid. Zij betoogt voorts op de beoogde site “de nodige acquisities” verricht te hebben en ook een moreel belang bij het beroep te hebben, omdat zij nu slechts ontwikkelingen kan doorvoeren op die site onder de condities van de stad Antwerpen, die een eigen dossier heeft ingediend.

In de memorie van wederantwoord en in haar laatste memorie preciseert verzoekster dat GBA via haar een belangrijk deel van de gronden van het projectgebied aangekocht heeft. Een dochtervennootschap van verzoekster heeft een koopovereenkomst gesloten voor een grond van bijna twintig hectare binnen het projectgebied voor de inplanting van een multifunctioneel stadion. Het dossier van de stad Antwerpen heeft betrekking op dezelfde gronden. Door de uitsluiting van GBA en door ondertussen opgenomen verbintenissen tussen de Vlaamse regering en de stad Antwerpen en diverse bedrijven, moet volgens verzoekster in redelijkheid worden aangenomen dat de stad op het bedoelde terrein, waarop een belangrijke acquisitie van haar rust, een stadion zal kunnen realiseren. Daardoor worden de kansen van GBA om een eigen stadion te creëren en zich als club verder te ontwikkelen ten zeerste belemmerd. Verzoekster lijdt als “primaire businesspartner en als projectontwikkelaar van de club” een zeer belangrijk commercieel-organisatorisch nadeel. Ook worden het investeringsbeleid en de ontwikkelingskansen van verzoekster, die zware financiële inspanningen dient te leveren in het kader van de vermelde aankoopovereenkomst, volledig tenietgedaan.

Ook wie niet zelf de aanvrager is van een vergunning maar er direct voordeel bij heeft dat ze wordt uitgereikt, zonder zelf de hoedanigheid te bezitten om ze aan te vragen, mag volgens verzoekster tegen de weigering opkomen. Zo ook wordt aangenomen dat de zaakvoerders van de rechtspersoon-titularis van een vergunning een toereikend persoonlijk belang hebben om op te komen tegen een maatregel waarbij de inrichting die wordt geëxploiteerd door de vennootschap waarvan ze zaakvoerder zijn, wordt gesloten. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, die volgens haar *mutatis mutandis* toepasselijk is op de voorliggende zaak. Tussen de bestreden beslissing en verzoekster bestaat een voldoende geïndividualiseerde band.

Verzoekster refereert ook aan het voldoende handelsbelang van een ondernemer die rechtens mag opkomen tegen het toelaten van een vestiging van een concurrent in de omgeving.

### *Beoordeling*

6. Uit het dossier blijkt dat de nv Germinal Beerschot Antwerpen een aanvraag heeft ingediend voor een multifunctioneel infrastructuurproject voetbalstadion (wedstrijdstadion of oefenstadion) in het kader van het WK 2018/2022. Die aanvraag werd bij de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk verklaard.

7. Zoals reeds uiteengezet in het arrest nr. 79.057 van 2 maart 1999 inzake nv Limburgse Reconversie Maatschappij, waaraan verzoekster zélf refereert, kan een rechtsvordering waarvan het specifieke opzet is een voordeel dat geweigerd is alsnog te verkrijgen, in principe alleen worden ingesteld door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken omdat immers alleen aan hem dat voordeel alsnog verleend kan worden.

Het belang dat verzoekster uiteenzet wettigt dat zij GBA in haar streven zou steunen en zich met het oog daarop tussenkomende partij zou stellen in een beroep dat eerstgenoemde instelt. Verzoekster heeft echter zelf geen hoedanigheid om in eigen naam een vordering in te stellen die erop gericht is een aanspraak welke haar niet toebehoort alsnog gerealiseerd te zien worden. Er anders over oordelen zou betekenen dat belanghebbende derden kunnen bereiken dat een vergunning moet worden verleend eventueel zelfs tegen de verondersteld gewijzigde wil in van de oorspronkelijke aanvrager die, doordat hij tegen de weigering ervan niet in rechte is opgekomen, geacht kan worden niet langer het voordeel van die vergunning na te streven.

8. Verzoekster argumenteert - hypothese onder ogen genomen maar ook afgewezen in het arrest nr. 79.057 - dat het denkbaar is dat niet de aanvrager van de geweigerde vergunning, doch iemand die er direct voordeel bij heeft dat ze wordt uitgereikt, zonder zelf de hoedanigheid te bezitten om ze aan te vragen, tegen de weigering van de vergunning opkomt.

Zelfs als die hypothese denkbaar is, vereist zulks nog dat de betrokken derde zelf een belangrijk en direct voordeel uit het verlenen van de vergunning zou verkrijgen en dus een direct belang kan doen gelden dat los staat van dat van de aanvrager.

Aan wat verzoekster aldus denkbaar acht, kan in haar zaak niet worden gedacht. Te dezen ontbreekt de vereiste geïndividualiseerde band, op grond waarvan eventueel van het beginsel afgeweken kan worden. Immers is de beslissing de onontvankelijkverklaring van het dossier van GBA en betreft ze nog verre van de toewijzing van een opdracht. Daarom ook, levert een eventuele nietigverklaring verzoekster nog geen direct voordeel op. De vergelijking met de rechtspraak omtrent het weigeren van een vergunning gaat bijgevolg niet op.

9. Aan verzoekster kan ook niets méér ontnomen worden dan een -verre, afgeleide- kans op bedrijvigheid, hetgeen alweer fundamenteel verschilt van de door haar ingeroepen rechtspraak met betrekking tot zaakvoerders van een vennootschap van wie het bedrijf dat zij exploiteren wordt gesloten en die dus maar al te onmiddellijk en rechtstreeks de gevolgen van de bestreden beslissing ondervinden.

Tenslotte gaat ook de vergelijking niet op met een ondernemer die een vestiging van een concurrent in de omgeving bestrijdt.

10. Besloten dient derhalve te worden dat verzoekster niet over de vereiste hoedanigheid beschikt, aangezien zij niet de indiener van de aanvraag is en zij ook niet de rechtstreeks geadresseerde is van de bestreden beslissing.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk.

## **BESLISSING**

### **1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Dierk Verbiest,        | kamervoorzitter, |
| Geert Van Haegendoren, | staatsraad,      |
| Pierre Barra,          | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Frank Bontinck,        | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Frank Bontinck**

**Dierk Verbiest**